

Σ Ο Φ Α Δ Ε Σ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Α. ΙΑΤΡΟΥ

Ἡ κωμόπολι τῶν Σοφάδων πού εἶναι ἡ πρώτη πόλι τοῦ Νομοῦ Καρδίτσας ὕστερα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ μας τὴν Καρδίτσα, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸ γεωργοκτηνοτροφικὸ κέντρο παραγωγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων τῆς. Εὕρισκομένη ἡ κωμόπολις μας στὸ μέσον σχεδὸν τοῦ Καρδιτσιώτικου κάμπου πρωτοπορεῖ σὲ ὅλο τὸ Νομὸ στὴν παραγωγή κάθε προϊόντος γεωργοκτηνοτροφικοῦ, χάρις στὴν ἀκολουθουμένη νέα μέθοδο ἐργασίας τῶν γεωργῶν μας. Ἡ συστηματικὴ καλλιέργεια εἶχεν σὰν ἀποτέλεσμα τὸ ἀνάβασμα τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς παραγωγικότητος μὲ ἀνάλογες ἐξελίξεις διακλαδικὰ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος.

Ἔζησι στὸ ἀνάβασμα τῆς πολιτικῆς στάθμης τῆς πόλεως τῶν Σοφάδων ἔδωσε ἡ ἰδιόρρυθμη θέσις τῆς. Συγκεντρώνει τὸ προσὸν τοῦ κέντρου συγκοινωνιακοῦ κόμβου ἀπὸ σιδηροδρομικῆς καὶ αὐτοκινητιστικῆς πλευρᾶς πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ μὲ ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν. Οἱ κάτοικοι τῶν Σοφάδων πού δὲν ὑπερβαίνουν τὶς 5.000, παρὰ τὸ φόρτο τῶν γεωργικῶν ἀπασχολήσεων, δὲν ἄργησαν νὰ προσαρμοσθοῦν καὶ συγχρονισθοῦν μὲ τὸ πνεῦμα τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου. Ὅπως οἱ παλαιότεροι ὁμολογοῦν ἡ πόλι μας δὲν ἀπέιχε καὶ πολὺ ἀπὸ ἓνα ἀπόμερο καὶ μεμονωμένο χωριουδάκι, ἀλλὰ χάρις στὴν ἠλεκτροδότησι, στὴν ὀδική καὶ λοιπὴ συγκοινωνία μὲ τὴν λοιπὴ Ἑλληνικὴ χώρα, τὴν συγκρότησι καὶ συναλλαγὴν στὸ ἐμπόριο, καὶ πνευματικὰς σχέσεις μὲ ἄλλες Ἑλληνικὰς πόλεις ἄπλωσε τὶς ρίζες τοῦ τῶν πολιτιστικῶν στοιχείων τῆς ἐποχῆς μας.

Ἄρχισε ἡ πόλι τῶν Σοφάδων ἀπὸ λίγους χωρικοὺς ἀγρότες πού μαζεύτηκαν ἐδῶ ὅταν ἀκόμα οἱ Τούρκοι κατεῖχαν τὴ Θεσσαλία καὶ χάρις στὴν ἐργατικότητα καὶ τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων καταρθώθηκε καὶ ἐφθασαν στὸ σημερινὸ ἐπίζηλο σημεῖο. Τὸ ἀγωνιστικὸ καὶ πολεμικὸ ἐνστικτὸ τῶν Σοφαδιτῶν στοὺς διαφόρους ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς φάνηκε ἀκατάμαχτο. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀγρότες Θεσσαλοὺς ἐπαναστατοῦσαν συχνὰ γιὰ τὴν ἀποτίναξι τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἰσοπολιτείας στὴν διανομὴ τῶν γαιῶν καὶ τὴν ἐκδίωξι τῶν ἀφεντάδων. Ἀπέκτησαν ἔτσι ἰδιοκτησία πού ἀποτελεῖ ἀναφαίρετο δικαίωμα παντὸς Ἑλληνοῦ, καὶ ἐπεδόθησαν μετὰ ζήλου στὴν καλλιέργεια τῆς μάννας γῆς, ἀπλὰ στὴν ἀρχή, μεθοδικὰ σήμερα.

Οἱ γεροντότεροι ὁμολογοῦν τὴν συμβολὴ τῶν Σοφαδιτῶν σὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνες ἐναντίον τῶν Τούρκων, Βουλγάρων, στὸ Βορειοηπειρωτικὸ ἔπος καὶ ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἐναντίον τῆς ἀναρχοκομμουνιστικῆς ἀνταρσίας μὲ τὸ τελειωτικὸ κτύπημα στὰ βουνὰ τοῦ Γράμμου.

Ἀντιμετώπισαν θαρραλέα οἱ Σοφαδίτες κατὰ τὸ 1948 τὸν Δεκέμβριον μῆνα τὴν ἀνταρτοκομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν καὶ σώθηκε ἡ πόλι καὶ ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῶν κατοίκων, χάρις στὴν μαχητικότητα τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντίστασιν τῶν καὶ τὴν ἡρωικὴν πάλη τῶν μαυροσκούφηδων γενναίων Ἑλλήνων στρατιωτῶν, πού ὑπεράσπιζαν τὶς Σοφάδες σὰν ἄλλοι «ἐλεύθεροι πολιορκημένοι» τοῦ Ἑθνικοῦ μας ποιητοῦ Σολωμοῦ.

Στὸ παραπάνω γεγονός οἱ Σοφαδίτες ἐπέδειξαν κοινὸ πνεῦμα ἀντιμετώπισεως σοβαρῶν γεγονότων, κατανόησι, καὶ μιὰ ἔξαρσι πατριωτισμοῦ σὲ βαθμὸ ἀφθάστου μεγαλείου καὶ ἐντόνου πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Σοφάδες : Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ

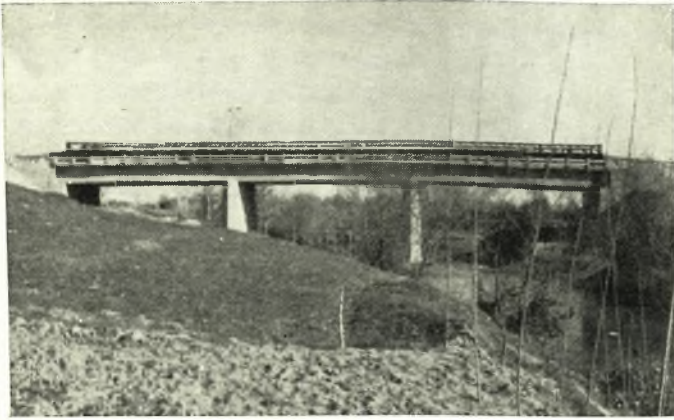
Ἄλλο σοβαρὸ χτύπημα τῆς πόλεως Σοφάδων ἦτο ἡ 30ῆ Ἀπριλίου 1954 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ 8ῆ Μαρτίου 1957, ὅταν τὸ πᾶν ἐσείετο καὶ ἐσωριάζετο σὲ ἐρείπια ἀπὸ τὸν φοβερὸ ὑπόγειο γδοῦπο, τὸν Ἐγκέλαδο. Οἱ σεισμοὶ αὐτοὶ ἔφεραν τὴν τελεία καταστροφὴν τῶν κατοικιῶν. Τὸ πᾶν ἰσοπεδώθη. Τὸ δεύτερο αὐτὸ γεγονός ὑπῆρξε γιὰ τὶς Σοφάδες χτύπημα ὕλικὸ ἀλλὰ καὶ ψυχικὸ, ἀνεῦ προηγουμένου. Τοῦτο συνέβη ἄλλη μιὰ φορά κατὰ τὴν κατοχὴν σὲ μικρότερο βέβαια βαθμὸ ἀπὸ τὸν βομβαρδισμό τῶν Γερμανοϊταλικῶν ἀεροπλάνων, τὸ ἔτος 1943.

Οἱ Σοφαδίτες ἐννόησαν πάλι, ὅτι μὲ περισσοτέραν ἀγωνιστικότητα, ἐργασία καὶ καταβολὴν ψυχικῆς δυνάμεως ἔπρεπε νὰ τὰ ξαναδημιουργήσουν πὺδ καλά καὶ συνεχίσουν τὴν ἡρεμὴ καὶ τίμια ζωὴ τους. Καὶ δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα. Χάρις στὸ βαθὺ θρησκευτικὸ συναίσθημά τους, τὴν ἀδάμαστη θέλησι καὶ ἀγνήν πίστιν στὸ μέλλον τῶν παιδιῶν τους, ἐργάστηκαν καὶ μὲ τὴν συμπαράστασι τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐνδόξου Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ, ἀπεμακρύνθησαν τὰ ἐρείπια καὶ τὴν θέσιν τους κατέλαβαν ἀντισεισμικά, καλοχτισμένα καὶ πολιτισμένα σπιτάκια. Οὐδὲν κακὸν ἀμιγῆς καλοῦ. Ὁ σεισμὸς ἔφερε νέα ζωὴ, νέα διαρρύθμισιν τῶν κατοικιῶν καὶ γενικὰ τῆς ζωῆς. Μαζὶ μὲ τὰ σπιτία ἔγιναν δρόμοι, σχολεῖα, ἐκκλησίες, νέα σύγχρονα οἰκοδομήματα, πλατεῖες, δενδροφυτεύσεις καὶ σήμερα τί εἶναι αὐτὸ πού συνθέτει τὴν πόλιν; Οἱ πολῖτες τῶν Σοφάδων, τὰ δημιουργικὰ στοιχεῖα, ἡ σύγχρονη πολιτιστικὴ ζωὴ.

Ὁ σημερινὸς πολίτης τῶν Σοφάδων μπορεῖ νὰ ἀπολαύσῃ μιὰ ζωὴ ἀνεβασμένη, πολιτισμένη καὶ ἀνεκτὴ πού προσφέρουν τὰ στοιχειώδη μέσα πολιτισμοῦ.

Ὅπως εἶπαμε, δηλ. ἡ καλὴ συγκοινωνία, ὁ κινηματογράφος, περιοδικὰ, περαστικά ἐλαφρὰ θέατρα, ὁ πλούσιος ἠλεκτροφωτισμὸς, τὰ σύγχρονα καταστήματα καθὼς καὶ ἡ ἀνθησι τῆς μικρᾶς ἐπαγγελματοτεχνίας. Δὲν λείπουν οἱ Τράπεζες, τὸ Γυμνάσιον, ὅλες οἱ Δημόσιες Ὑπηρεσίες καὶ ἀπὸ μορφωτικῆς, πνευματικῆς καὶ τουριστικῆς πλευρᾶς, δὲν ἀπολείπουν οἱ διάφοροι Σύλλογοι καὶ Σωματεῖα πού ὅλα μαζὶ συνειδητοποιοῦν στὸν πολίτη τῶν Σοφάδων τὴν αἴσθησι εὐθύνης καὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πόλιν.

Κάθε Σοφαδίτης συνειδητὰ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό του σὰν ἓνα μέλος μιᾶς κοινωνίας πού πρέπει νὰ ζῆ σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα γαλήνης ψυχικῆς, καθαρῶς ἀνθρωπιστικῆς.

Σοφάδες: Γέφυρα ἐπὶ τοῦ Ὀνόχωνος

Σ' αὐτὸ συμβάλλουν ἐκτὸς τῶν κατοίκων καὶ ἡ κατανόησις ὄλων τῶν Προϊσταμένων καὶ Ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων καὶ λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Πόλεως με πρωτοπόρο τὸν ἐκάστοτε Δήμαρχόν μας. Δήμος Σοφάδων ἔγινε ἐδῶ καὶ 15 χρόνια περίπου.

Πνευματικὴ καὶ μορφωτικὴ δρᾶσι ἔχει ὁ Ἐκδρομικὸς καὶ Μορφωτικὸς Σύλλογος Σοφάδων, ὁ Σύλλογος Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν με τὸν ἀκάματο Πρόεδρό του κ. Ἀποστολον Γιωτάκου, καθὼς καὶ ἡ Τοπικὴ Ἐφορεία Προσκόπων. Οἱ Πρόσκοποι πρῶτοι παντοῦ, σὲ κάθε πνευματικὴ μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐκδήλωσι, ἀποτελοῦν πρότυπα ἐργασίας, δημιουργικότητος καὶ ἀλληλοβοηθείας. Καὶ ὅλα αὐτὰ χάρις στὴν δραστηριότητα καὶ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου Προσκόπων κ. Ἀποστ. Γιωτάκου.

Καὶ οἱ ἄλλοι Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα τῆς πόλεως δὲν ὑστεροῦν σὲ τέτοιου εἶδους ἐκδηλώσεις.

Ὅλα αὐτὰ ἐν συνδυασμῷ καὶ με τὰ σημερινὰ μέσα ζωῆς, προσδίδουν στὴ σημερινὴ ζωὴ τῶν Σοφάδων ἓνα περιβάλλον διαμονῆς εὐχάριστον.

Ἡ συγκοινωνιακὴ, ἐμπορικὴ, οικονομικὴ, πολιτιστικὴ κλπ. κατάστασι ἔχει σὰν συνέπεια τὴν κοινωνικὴ ἑναρμόνισι καὶ τὴν κοσμικὴ κίνησι.

Τὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο κάθε οἰκογενείας ἀνῆλθε σὲ ζηλευτὸ βαθμὸ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι πάρα πολλές οἰκογένειες σπουδάζουν παιδιὰ στὰ Γυμνάσια, Πανεπιστή-

Σοφάδες : Ὁ ὁδὸς Κιερίου

μια, Στρατ. Σχολές καὶ ἄλλες ἐπαγγελματικὲς κλπ., οἱ δὲ ἐπιστήμονες Σοφαδίτες τιμοῦν με τὸ ὄνομά τους ὄχι μόνον τὸν τόπο τους, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπο ποῦ ὑπηρετοῦν.

Αὐτὰ περιληπτικὰ γιὰ τὴν κωμόπολί μας, ἡ ὁποία γιὰ τὴν Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἐταιρεία προσέφερε ἐφέτος δρχ. πεντακοσίας (500).

(Οἱ φωτογραφίες καὶ τὸ ρεπορτάζ τῶν Σοφάδων, καθὼς καὶ τὰ λίγα Δημοτικὰ τραγούδια ἐγένοντο τῆ φροντίδι καὶ ἐπιμελείᾳ τῶν κ.κ. Ἀποστόλου Γιωτάκου Δημοδ(δ)λου καὶ Κων(τίνου) Βαϊοπούλου Ὑπαλλήλου Δήμου Σοφάδων, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστοῦμε).

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
Ζωγράφος

Ἐνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους συγχρόνους Ἑλληνες ζωγράφους. Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Διπλωματοῦχος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν. Πίνακές του κοσμοῦν πολλὲς ἰδιωτικὲς συλλογές. Με ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἀσχολήθηκε με τὴν εἰκονογράφηση καὶ διακόσμηση τοῦ βιβλίου. Ἀνάμεσα στὶς φιλολογικὲς ἐκδόσεις ποῦ διακόσμησε εἶναι: Ὅλη σχεδὸν ἡ σειρὰ τῶν ἔργων τοῦ Ἀ. Καρκαβίτσα ἢ Βαβυλωνία τοῦ Βυζαντίου (ἐκδ. Μπίρη) Γρηγ. Ξενοπούλου, Σᾶς ἀσπάζομαι Στρ. Μυριβήλη, Τὸ κόκκινο βιβλίον καὶ ὁ Ὀ Ἀργοναύτης Πην. Δέλτα, Μῦθοι καὶ θρύλοι: Ἄγγ. Τερζάκη, Ἡ πριγκιπέσσα Ἰζαμπώ Ζαχ. Παπαντωνίου, Τὰ Ψηλὰ Βουνά: Κωστῆ Βελμύρα, Ὁ Πουρνᾶς Τάσου Ἀθανασιάδη, Ντοστογιέβσκη Μάρκου Λαζαρίδη, Τροπικὴ Ζάλη Π. Σταΐκου, Ἡρακλῆς Χάρη Σακελλαρίου, Ὀδυσσεὺς τῆ σειρὰ τῶν βιβλίων τοῦ Θ. Ποταμιάνου κ. ἄ. Ἐπανελημμένα συνεργάσθηκε με τὴν Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἐταιρεία τῶν Θεσσαλῶν, εἰκονογραφῶντας πολλὰ ἀπὸ τὶς παλαιότερες ἐκδόσεις τῆς καὶ ἰδιαίτερα τὸ Πανηγυρικὸ Λεύκωμα τοῦ 1935, στὸ ὁποῖο ἐφιλοτέχνησε τὶς ἐγχρωμες εἰκόνες, ἔχοντας παράλληλα καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια τοῦ ἔργου. Στὸν παρόντα τόμο ἡ συμβολή του ἦταν σημαντικὴ. Σὲ συνεργασία με τὸ Γενικὸ Γραμματεῖα τῆς Ἐταιρείας Σωκρ. Βαμβάκο, ἐσύνθεσε τὸ γενικὸ πλάνο τῆς ἐκδόσεως καὶ δούλεψε στὴ μορφοποίηση τοῦ ὕλικου. Ἀξιοποίησε ἐφθαρμένες παλαιὲς εἰκόνες τοῦ Θεσσαλικοῦ ἀρχείου κι ἀνάπλασε με συγκρατημένη, ἀλλὰ δημιουργικὴ φαντασία, πολλὰ πορτραῖτα Θεσσαλικῶν προσωπικοτήτων, ἐφιλοτέχνησε τίτλους κεφαλαίων τοῦ τόμου, τελικὰ κοσμήματα καὶ παραστατικὲς εἰκόνες. Ἡ τέχνη τοῦ Σπυριδῶνος διακρίνεται γιὰ τὴν πλούσια φαντασία, τὴν προσωπικὴ γραμμὴ καὶ ἐκτέλεση, τὴν εὐσυνειδητὴ καὶ μελετημένη δομὴ τοῦ θέματος καὶ τὴν ἀξιοσημειώτῃ εὐρηματικότητά της. Χωρὶς νὰ ξεμακραινῆ ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ τέχνη, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ εἶναι στεῖρος συνεχιστὴς της, με πολὺχρονη σπουδὴ καὶ δοκιμασία κατόρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἓνα πρωτότυπο ζωγραφικὸ ὕφος, μεστὸ ἀπὸ ἐσωτερικότητα καὶ συγκίνηση, ποῦ τὸ δίχως ἄλλο θὰ μείνη ξεχωριστὸ ἐπίτευγμα μετὰ στὴ συνολικὴ παραγωγή τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

Έγεννήθη εις Καρδίτσαν. Έγγονος του άειμνήστου επί σειράν ετών Δημάρχου Στεργίου Λάππα. Άναμιχθείς δραστηρίως εις τήν κοινωνικήν ζωήν τής γενετήρας του, διετέλεσε Έφορος του Σώματος Έλλήνων Προσκόπων Νομού Καρδίτσης. Προϊστάμενος ύπηρεσιών Δήμου Καρδίτσης.

ΜΑΙΡΗ ΒΕΗ

Φιλόλογος. Σύζυγος του βυζαντινολόγου Ν. Βέη. Συγγραφεύς πολλών άξιολόγων αυτοτελών μελετών επί θεμάτων τής νεωτέρας ιστορίας και φιλολογίας. Λίαν άξιέπαινος είναι ή στοργική προσπάθειά της διά τήν έκδοσιν των καταλοίων του συζύγου της.

ΚΩΝ. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Καταγόμενος εκ Ζαγοράς Πηλίου έγεννήθη εν Πειραιεί. Διευθυντής ά΄ τάξεως του Έλεγκτικού Συνεδρίου και Έλεγκτής του Βασ. Έθν. Ίδρυματος. Διακεκριμένος συγγραφεύς δημοσιονομικών μελετών. Μετέσχε Δημοσιών Συνεδρίων Οικονομικών και έτιμήθη με πολλά παράσημα.

ΦΩΦΩ Ν. ΚΟΥΚΟΥΤΑΡΑ

Λαρισαία Καλλιτέχνις. Διπλωματούχος του Έθνικού Ώδειου Άθηνών. Διετέλεσε μέλος τής Διοίκουσης έπιτροπής του Δημοτ. Ώδειου Λαρίσης. Νυν μέλος του Διοικητ. Συμβουλίου του Συνδέσμου Γραμμάτων και Τεχνών Θεσσαλίας. Έδωσε σειράν Recitals ύπερ φιλανθρωπικών σκοπών.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Έγεννήθη και άνετράφη εις Λάρισαν. Έφοίτησεν εις Γαλλικήν Σχολήν «Calamarie» Θεσσαλονίκης. Εργάσθη επί δεκαπενταετίαν εις Άγροτικήν Τράπεζαν Λαρίσης. Ίδρυτικόν μέλος τής Έλληνικής Μερίμνης Λαρίσης. Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου Π.Ι.Κ.Π.Α., Σύμβουλος και μέλος των σωματείων «Όρειβατικός Σύνδεσμος» και «Υπαίθριος Ζωή». Ένδιαφέρεται ιδιαίτερος διά τά κοινωνικήν και διά τήν πολιτικήν.

ΠΙΤΣΑ ΧΑΔΕΛΛΗ - ΞΥΚΗ

Έγεννήθη εν Λαρίση, ένθα και έλαβε τήν έγκύκλιον μόρφωσιν. Από νεαρής ηλικίας έπεδόθη εις τήν Μουσικήν. Διετέλεσε μαθήτρια τής Σμαράγδας Γεννάδη. Η καθηγήτριά της και ό Διευθυντής του Έθνικού Ώδειου Μανώλης Καλομοίρης είχαν έκφρασθή με τά πλέον κολακευτικά λόγια.

ΚΡΕΩΝ ΑΓΓΕΛΑΚΟΣ

Έγεννήθη εν Λαρίση. Έγκατεστάθη εις Άθήνας από νεαρής ηλικίας. Άνώτερος υπάλληλος του Ο.Τ.Ε. Μέλος τής Ιστορικής και Λαογραφικής Έταιρείας, ως και τής Λέσχης των Θεσσαλών, χαίρων ιδιαίτερας εκτίμησεως παρά των συμπατριωτών του, ούς προθύμως πάντοτε έξυπηρετεί.

ΕΥΔΟΞΙΑ Γ. ΠΑΝΤΟΥ - ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ

Κόρη του ίατρού Άποστόλου Καπετανάκη εκ Ζαγοράς, άδελφή του δοκιμιογράφου Δήμη Καπετανάκη. Άρσκειάς με φιλολογικήν και μουσικήν μόρφωσιν. Σύζυγος του τέως προέδρου τής Ζαγοράς Γ. Πάντου, διακρίνεται διά τήν πολυσχιδή δράσιν της.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΝΔΡΟΣ

Έγεννήθη εις Μεσοχώραν Τρικάλων τό 1907. Έσπούδασεν Ίατρικήν εις τό Πανεπιστήμιον Άθηνών, λαβών τό 1934 τό πτυχίον με τόν βαθμόν Άριστα. Έξήσκησε τό ίατρικόν έπάγγελμα επί μίαν 12ετίαν εις τήν ιδιαίτεραν του πατρίδα και από του 1947 έγκατεστάθη εις Άθήνας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΕΥΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος - Δημοσιογράφος

Έγεννήθη εν Κέρει του Νομού Καρδίτσας τὸ ἔτος 1900. Ἀπεφοίτησε τοῦ γυμνασίου Καρδίτσας τὸ ἔτος 1918 καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Ἐλαβε τὸ πτυχίον τοῦ τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν τὸ 1923. Ἐξεπλήρωσε τὰς στρατιωτικὰς τοῦ ὑποχρεώσεως μετασχὼν τῶν ἀγῶνων τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὰς ἐκστρατείας Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θράκης. Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐγκατεστάθη τὸ πρῶτον τὸ 1924 εἰς Βόλον ὅπου ἐξέδωκε τὴν δισεβδομαδιαίαν ἑφημερίδα «Ἐργατικὴ». Ἐξ αἰτίας τῆς πολεμικῆς τοῦ κατὰ τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος τότε τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου ἐδιώχθη, ἀναγκασθεὶς νὰ καταφύγῃ εἰς Ἀθήνας, ὅπου εἰργάσθη ὡς δημοσιογράφος (ἐλεύθερον ρεπορτάζ) εἰς τὰς ἑφημερίδας «Ἡμερήσιος Τύπος», «Ἐλεύθερον Βῆμα» (τὸ σημερινὸν Βῆμα), καὶ «Χρονικά». Τὸ 1925 ἐκτοπίζεται ὑπὸ τῆς δικτατορίας Παγκάλου εἰς Ἀνάφην ὅπου ἐπανέρχεται εὐθὺς μὲ τὴν ἀνατροπὴν ταύτης ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Γ. Κονδύλη. Συνεχίζει τὴν ἐργασίαν του εἰς τὰς ἑφημερίδας Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἔτος 1930 ἐγκαθίσταται εἰς Καρδίτσαν ὅπου ἤσκησε τὸ δικηγορικὸν λειτουργημα μέχρι τοῦ ἔτους 1943. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1950 ἐκδίδει καὶ διευθύνει τὴν καθημερινὴν ἀπογευματινὴν ἑφημερίδα «Προοδευτικὸς Φιλελεύθερος». Τὸ 1956 συμμετέχει ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως.

Φιλελεύθερος
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ
Σταθμιστὴ ἑφημερίδα
Εἰς τὰς ἐπαλξεις τῆς δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΦΡΑΓΚΟΣ
Δικηγόρος

Ἐγεννήθη ἐν Ἐλασσόνι, παιδιόθεν δὲ κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐπεράτωσε τὰς ἐγκυκλίουσ σπουδὰς καὶ ἔλαβεν τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Δικηγόρος παρ' Ἐφέταις ἀσκεῖ ἐν Ἀθήναις εὐδοκίμως τὴν δικηγορίαν. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Λιβαδιωτῶν «Γ. Ὀλύμπιος» ἐδημοσίευσεν εἰς περιοδικὰ διάφορα ἄρθρα διὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ τουριστικὴν προβολὴν τοῦ Λιβαδίου, ἐσχάτως δ' ἐξέδωσε τὴν βιογραφίαν ὁ «Γεωργάκης Ὀλύμπιος». Παρὰ τὴν ἀναπτύσσει κοινωνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν δράσιν παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς συντοπίτας καὶ γενικώτερον τοὺς Θεσσαλοὺς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΙΑΤΡΟΥ
Τραπεζικὸς

Θεσσαλικῆς καταγωγῆς ἐκ μητρὸς τὸ γένος Γιαννακοπούλου, γεννηθεὶς εἰς Ἀθήνας τὸ ἔτος 1933. Ἐσπούδασε Πολιτικὰς Ἐπιστήμας, ὁμιλεῖ τὴν Γαλλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ἐγγονὸς τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Διοικητοῦ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς ἠκολούθησε ὅπως καὶ ὁ πατήρ του τὴν οἰκογενειακὴν παράδοσιν ἐργαζόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Συμμετεῖχε τὸ 1953 εἰς Ἑυρωπαϊκὸν συνέδριον τῆς Mouvement Europeen. Τὸ 1954 εἰς τὸ Πανευρωπαϊκὸν Συνέδριον εἰς Σπέτσας, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ συνεχρῶμενον Ἑυρωπαϊκὸν Stage εἰς Βόλον καὶ Θεσσαλονικίην. Τὸ 1955 εἰς Συνέδριον Πανεπιστημιακοῦ Συνδέσμου Ἑυρωπαϊκῆς Συνεργασίας. Τὸ 1958 εἰς Γενεύην ὡς ἀρχηγὸς ἀποστολῆς καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ θέμα τοῦ παιδομαζώματος εἰς τὸν Ο.Η.Ε. Τὸ 1959 εἰς Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς W. A. Y. (World Association Youth) εἰς Παρισίους ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Mouvement Europeen εἰς Στρασβοῦργον. Τὸ 1964 μετέσχεν εἰς Ἀθήνας τοῦ VI Συνεδρίου τῆς Fondation Europeen de la Culture, ἐν συνεχείᾳ τοῦ Iou Congres Europeen des Institutions d' Epargne - Credit. Ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς ὅπου ἐργάζεται ἀπὸ ἐτῶν διὰ τὴν διάδοσιν καὶ ὀργανώσιν τοῦ θεσμοῦ Στεγαστικοῦ Ταμειτηρίου εἰς Γερμανίαν παραμείνας ἀπὸ 1964 - 1966. Ἠσχολήθη καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὴν διάδοσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τοῦ Γαλλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὴν πρόδον τοῦ Γαλλικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος. Διετέλεσε ἱδρυτικὸν μέλος καὶ μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Mouvement Europeen. Μέλος τῆς Union Franco - Hellenique des Jeunes, μέλος τοῦ Rotary Ἀθηνῶν, μέλος τῆς Φίλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας, μέλος τῆς Franco - Hellenique καὶ μέλος τῆς Ἑλληνο - Ἀγγλικῆς Ἐνώσεως. Ἴππότης des Palmes Academiques (Γαλλικόν).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάν. Ἀντωνοπούλου. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Μεγάλῃς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ ἀγαπητότατος παρὰ τῆ κοινωνία Βόλου. Ἀναμιχθεὶς ἐνεργῶς καὶ μετὰ ζήλου εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐξελέγη Βουλευτῆς ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932-1936, ἐξυπηρετήσας πολυσχιδῶς καὶ ἀόκνως τὴν Ἐπαρχίαν Βόλου καὶ τοὺς συμπατριώτας του. Διεκρίθη διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν περιφέρειάν του τῆς ὁποίας τὰ προβλήματα παρηκολούθει καὶ εἰργάζετο διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν. Διετέλεσε διευθυντῆς Τύπου εἰς Βόννην καὶ Βιέννην.